

ගජකුම්භ ජාතකය

තවද ධර්මරාජානන් වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි කුසිත භික්ෂුකෙනෙකුන් වහන්සේ අරභයා මේ ජාතකය දක්වන ලද.

ඒ කෙසේද යත්

එක්තරා භික්ෂුකෙනෙකුන් වහන්සේ කළමනා පිළිවෙත්හි ද උගතමනා ධර්මයන් නොයිගැන්මෙන් කුසිත භාවය කරණ සේක. එපවත් දම්පහා මණ්ඩපයෙහි රැස්වූ මාළුවරුන් වහන්සේ කිය කියා වැඩ උන් තෙතට සර්වඥයන් වහන්සේ වැඩවදාරා මහණෙනි මා එන්නාට පූර්වභාගයෙහි කිනම් කථාවකින් යුක්තව උනුදැයි විචාරා වදාරා ඒ කෙසේ දැයි ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාළසේක.

ඒ කෙසේද යත්

යටගිය දවස බරණැස්නුවර බ්‍රහ්මදත්ත නම් රජපුරුකෙණකුන් රාජ්ජය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයන් වහන්සේ ඒ රජපුරුවන්ට අමාත්‍යව උපන්සේක. රජපුරුවෝ සියලු කටයුත්තෙහි කුසිතව වාසය කරන්නාහ. බෝධි සත්වයෝ කුසිතභාවය අරවාපියම්දෝහෝයි සිතා උන් කලට එක් දවසක් රජපුරුවෝ මගුල් උයනට ක්‍රීඩාවටයයි ගියාහ. ඒ උයනේ ගජකුම්භයෝ යයි යන තිරිසනෙකු යන්නාවූ රජපුරුවෝ දැක බෝධිසත්වයන් අතින් මේ කුමන තිරිසනෙක්දැයි විචාළ හ. බෝධිසත්වයෝ ස්වාමීනි මේ ගජකුම්භයෝයයි යන තිරිසනකැයි කියා බෝධිසත්වයෝ ගජකුම්භයා හා කැටිව කථාකරන්නේ එම්බල ගජකුම්භය. තාගේ ගමන් දාවල්තිස්සේ පලායෙයි නම් අඟලක් හෝ දඟලක් හෝ පලායන්නෙහිය. ඉදින් ලැවූ ගින්නක් වැදගත් නම් කෙසේ ගැලවියෙයි දැයි බෝධිසත්වයෝ ගජකුම්භයා අතින් විචාළාහ. ගජකුම්භයා කියන්නේ ගස් බිලයකට හෝ පොළවට හෝ වැදෙමි. ඉදින් එසේවූ දෙයක් නොලදින් නම් මාගේ ජාතිකර්මයයි කීහ. එවිට බෝධි සත්වයෝ රජපුරුවන්ට කියන්නාහු ස්වාමීනි මේ ගජකුම්භා තමාගේ කුසිත භාවයෙන් යම් දුක්ඛය කට පැමිණෙද එමෙන් තපස්වීවරුන් වහන්සේ ද රජපුරුවන් වහන්සේද ගිහි දනද තම තමන් කළමනා ඒ ඒ කටයුත්තෙහි ප්‍රමාදවෙන් නම් පසඳභායන පක්ෂයෙහි වන්ද්‍රයාමෙන් භායනයට යන්නාහ. යම් තපස්වී කෙණෙක් තමන් කළ මනා වත් පිළිවෙත් ආදීවූ දෙය වෙලා නොවරදවා විචාරත් නම් එසේ වූ සත්වයන්ට අවවාද කෙරෙද්ද යම් රජපුරුකෙණෙක් තමන්ගේ රාජ්‍යයේ කළමනා කටයුතු කාර්ය ඒ ඒ කාර්ය වෙලෙහි විචාරා කියන්ද යම් ගිහි කෙණෙක් තමන්ගේ කල්පනා ගොයිතැන් ආදීවූ සියලු කටයුතු වෙලා නොවරදවා විචාරත් නම් එසේ වූ සත්වයන්ට සියලු චේශ්වර්ය කලාවෙන් කලාවට වඩනා පූර්ණ වන්ද්‍රයාමෙන් වඩනේයයි කීහ. මේ කියේ මට යයි රජපුරුවෝ දැන එතැන් පටන් කුසිත භාවය හැර රජ්ජය කළහයි වදාරා මේ ගජකුම්භ ජාතකය නිමවා වදාළසේක.

එසමයෙහි රජපුරුවෝ නම් මේ භික්ෂුහුය. එසමයෙහි අමාත්‍යව උපන්නෙම් බුදුවූ මම් ම යයි වදාළසේක.